

Милица Милосављевић

ПОБУНА

КОСОВКА ДЕВОЈКА

Рекла ми је:
све док си тако предана у љубави
стизаће ти поруке из свих крајева света
имејлови из других временских зона
стизаће извињења
нежне речи преобраћених
стизаће закаснеле реакције
личне историје
отвориће се теме које си затворила пре десет година
твој inbox личиће на депонију кајања
ако наставиш да ћутиш
угушиће те задах жудње
твојих бивших дезертера
зато бар олакшај себи
и додирни монитор
они ионако неће знати
да си их помиловала.

ПОБУНА

Расла сам у кући
у којој се од свега правила поезија
од ручка до проветравања соба
од избегавања одговорности
до ишчекивања новог изласка сунца
у тој кући није живео ниједан песник
није живела ниједна песникиња
а стално су се писале песме
кад порастемо
одбранићемо се од тих песама –
говорила је моја сестра
и мој брат је говорио
ја сам говорила
кад порастемо
неће више бити никакве поезије
опколићемо живот са свих страна
и плесати у ритму неизвесности.

РЕКАО МИ ЈЕ

Рекао ми је једном:
чиниш се хладна и охола као мермер
да те нисам дотакао
никад не бих знао да то у ствари
само веје снег.